

ת"פ 24067/07/18 - מדינת ישראל נגד עזרא רווה מזרחי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24067-07-18 מדינת ישראל נ' מזרחי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י הגב' מיכל לביא, מתמחה, מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי) המאשימה
נגד
עזרא רווה מזרחי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ספא נעאמנה, מטעם הסניגוריה הציבורית הנאשם

גזר דין

בתיק זה, ניהל הנאשם הוכחות, ולאחר שמיעת הכרעתי את דינו ביום 6.7.2021, תוך שזיכיתי אותו מחלק מהעבירות המיוחסות לו והרשעתי תחתן בעבירות מופחתות כפי שיפורט להלן.

הכרעת הדין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, המייחס לו ביצוע עבירות של **ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות** לפי סעיפים 274(1)(2) ו-25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (**חוק העונשין**), שתי עבירות של **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות** לפי סעיף 274(1)(2) לחוק העונשין, **תקיפה הגורמת חבלה ממשית** לפי סעיף 380 לחוק העונשין, **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו** לפי סעיף 275 לחוק העונשין, ו**עבירת איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 22.7.2016, בסמוך לשעה 10:40, הגיעו השוטר דורון ברוך (**דורון**) והמתנדב אלחנן אברהם (**אלחנן**), למקום מגוריו של הנאשם, זאת בשל קריאה שהתקבלה בגין צעקות ואיומים שנשמעו במקום. בשלב זה, יצא הנאשם מהקרוואן בו מתגורר וצעק לעבר דורון "תעוף מפה, אני אהרוג אותך". בתגובה, הורה דורון לנאשם לעצור. הנאשם התקדם לעבר השוטרים, הרים מברג שהיה בקרבת מקום, רץ לעבר דורון תוך שהוא מניף את המברג מעל לראשו וצעק, "יא בן זונה, אני ארצח אותך, אני אדקור אותך אהרוג את המשפחה שלך, שוטר בן זונה תעוף מפה". בתגובה, שלף דורון את אקדחו וכיוון אותו לעבר הנאשם, הורה לו לזרוק את המברג מידו והודיע לו כי הוא עצור. הנאשם לא נענה לבקשותיו של דורון, ואף המשיך להתקדם לעברו כשהמברג בידו. בשלב זה, האחר ובת זוגו של הנאשם (**יהלום**) ניסו למנוע מהנאשם להתקדם לכיוון השוטרים, והנאשם זרק את המברג מידו. בהמשך לאמור, אסף הנאשם מספר אבנים גדולות אשר שימשו לתיחום מדורה, והחל ליידותן לעבר השוטרים, תוך שהוא ממשיך לאיים עליהם. אבן אחת פגעה ברגלו של דורון, כאשר תוך כדי כך, תופסים יהלום והאחר את הנאשם ומנסים להרגיעו ולמנוע ממנו להמשיך ביידי האבנים. בשלב זה, קפץ הנאשם על דורון, חבט באמצעות ידיו בפניו של דורון, צווארו וכן באזור

הצלעות, תוך שהוא צועק לעברו "אני אהרוג אותך, אני ארצח אותך". בהמשך למתואר, הגיעו שוטרים נוספים במטרה לסייע במעצר הנאשם. הנאשם סירב לקום מהרצפה, המשיך לקלל את השוטרים, התפרע ונופף בידיו וברגליו בעודו על הרצפה. בסופו של דבר, השוטרים הרימו את הנאשם והכניסו אותו לניידת המשטרה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו לשוטר דורון כאבים ביד ימין ובצלעות וכן המטומה באזור הצלעות.

לאחר שמיעת הראיות ושקילת טענות ההגנה, קיבלתי את טענת השכרות החלקית שהועלתה, ולכן מצאתי לזכות את הנאשם מן העבירות המיוחסות לו ולהרשיעו בעבירות מופחתות, בשל השוני ביסוד הנפשי הנדרש להוכחתן, ונוכח קבלת טענת השכרות. לפיכך, בסופו של דבר, הורשע הנאשם

בעבירות של **ניסיון תקיפת שוטר** לפי סעיפים 273 ו-25 לחוק העונשין, בשתי עבירות של **תקיפת שוטר** לפי סעיף 273 לחוק העונשין, ובעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** לפי סעיף 380 לחוק העונשין, כפי שפורט לעיל.

מהלך הדיון

ניהול הדיון ארך זמן רב מסיבות שונות, חלקן נובע מנסיבותיו של הנאשם חלקן נובע ממחדלים של המאשימה. הנאשם ניהל את התיק כאדם חופשי, ואולם בשל מעצרו בתיק אחר, כעת הוא נתון במעצר.

ראיות לעונש

לנאשם רישום פלילי הכולל 11 הרשעות קודמות, בעבירות אלימות, סמים ונשק, והוא ריצה תקופות מאסר קצרות בשלושה תיקים.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה עתרה למתחם שבין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל עליו 10 חודשי מאסר וענישה נלווית. כיום הוא עצור בתיק אחר שאינני יודע את טיבו.

ב"כ הנאשם הגישה מכתב מרופא המשפחה המכיר את הנאשם מזה שנים ארוכות וכן סיכום מידע רפואי ממזכר עולה כי הנאשם אובחן, בין היתר, כמי שסובל מדכאון. הסניגורית סברה שמתחם הענישה מתחיל ממאסר מותנה ושל"ץ. שני הצדדים היפנו לפסיקה.

קביעת מתחם הענישה ההולם

בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם, על בית המשפט לתת בכורה לעקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, וכן מדיניות הענישה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים - מדובר בפגיעה בעקרונות שלטון החוק והצורך להגן על שלוחיו במסגרת מילוי תפקידם, ולהגן על כבודם, שלום גופם ונפשם. בית המשפט העליון עמד על הצורך להגן על עובדי ציבור בכלל ועל שוטרים בפרט בבואם למלא את תפקידם, ולכן הצדיק ענישה חמורה יחסית ביחס לעבירות אלו. ראו בהקשר זה: רע"פ 31/15 **אפרסמון** נ' **מ"י** (מיום 20.1.2015) בפסקה 11 (**עניין אפרסמון**). במכלול הנסיבות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות - העבירות שבוצעו אינן מתוכננות, ונבעו מתגובה בלתי מדתית של הנאשם, שהיה בגילופין, לעצם כניסת השוטרים למקום מגוריו (לרבות החצר). בשל מידת שליטתו המופחתת של הנאשם במעשיו, בשל היותו בגילופין, זוכה מעבירות האיומים וההפרעה לשוטר, והורשע בעבירות מופחתות בנוגעות לתקיפת השוטרים וגרימת החבלה. הנאשם אחראי, אפוא למעשים, אך במידה מופחתת בשל מצב השכרות שבו היה שרוי. נוספת לכך לקולא, העובדה כי העבירות בוצעו בחצרו של הנאשם, כשהשוטרים הם שנכנסו לחצרים ולביתו של הנאשם. לחומרא, עוצמת האלימות שהופעלה כלפי השוטרים וההתדרדרות המיותרת של האירוע, שלא הייתה מתרחשת אם הנאשם לא היה במצב של שכרות. פוטנציאל הנזק משמעותי נוכח מכלול הנסיבות שתוארו.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - הפסיקה בעבירות של תקיפת שוטרים נעשה לרוב בין עבודות שירות למאסר, בהתאם לנסיבות המעשה והעושה.

א. **בעניין אפרסמון** - נדון עניינו של נאשם שהתנגד לפינוי מבנה בשומרון, דחף שוטרים והתנגד למעצר, וכן נשך שוטר ברגלו. שם אושר מתחם ממספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר, וכן אושרו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ב. רע"פ 9937/16 **קונין** נ' **מ"י** (מיום 6.3.2016) - במקרה זה אושר עונש של 3 חודשי עבודות שירות על בסיס מתחם שבין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשים, בנסיבות של אדם שנקרא לעצור ונמלט תוך כדי דריסת השוטר וניהול מרדף אחריו לאורך 2 ק"מ.

ג. רע"פ 1643/16 **ביטון** נ' **מ"י** (מיום 2.3.2016) - במקרה זה אושר עונש של 3 חודשי עבודות שירות על בסיס מתחם שבין עבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר, בנסיבות של תקיפת שוטר בעקבות קבלת דו"ח חניה, שם היה לנאשם עבר פלילי.

ד. רע"פ 1913/20 **אלמקייס** נ' **מ"י** (מיום 18.3.2020) - במקרה זה אושר עונש של 6 חודשי מאסר בפועל לאחר שהנאשם לא נמצא כשיר לעבודות שירות, על בסיס מתחם שבין עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר. שם תקף הנאשם שוטרים יחד עם שניים מאחיו.

ה. רע"פ 7645/20 **כהן** נ' **מ"י** (מיום 18.11.2020) - במקרה זה תקף הנאשם כנוסע נהג אוטובוס, איים עליו, בעט בו, דחף אותו וחנק אותו וגרם לו לחבלות בפנים. כאן אושר מתחם שבין עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר, והנאשם נדון לתקופת מאסר ארוכה מהגבול העליון של המתחם בשל עבר פלילי והפעלת מאסרים מותנים.

ו. רע"פ 361/16 **עזאם** נ' **מ"י** (מיום 16.3.2016) - במקרה זה הופחת עונש של 10 חודשי מאסר ל-7 חודשי מאסר בנסיבות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לא בהקשר של תקיפת שוטרים. שם תקף אדם את בת זוגו

בצינור השקיה, וגרם לה חבלה בגב. אושר מתחם שבין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר.

אציין כי עיינתי בפסיקה שהגישו הצדדים. רע"פ 1860/07 **נחמני** נ' **מ"י** (מיום 14.6.2007) משקף גישה מחמירה יותר של הפסיקה, אם כי גם כאן התוצאה הייתה מאסר לא ארוך, יחסית. ההפניה לעפ"ג (י-ם) 21523-08-15 **מ"י** נ' **ענאני** (מיום 14.10.2015) אינה רלבנטית בשל השוני המהותי בנסיבות ובמניעים לביצוע העבירות (מהעולם הביטחוני/לאומני). ת"פ (נצרת) 4187-05-18 מ"י נ' עבאס (מיום 8.2.2021) משקף את מתחם הענישה שאליו הגעתי בתיק זה, שם נגזרו בסופו של דבר עבודות שירות, וכך גם רע"פ 2222/13 **חחיאשולי** נ' **מ"י** (מיום 2.5.2013), אליהם היפנתה הסניגורית.

מתחם הענישה ההולם - במכלול הנסיבות שמניתי, קובע מתחם שבין חודשיים ועד 10 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - הנאשם כבן 48, גרוש פעמיים ואב לשישה ילדים. מהמסמכים שהוגשו עולה כי הנאשם אובחן כמי שסובל מדכאון, וכי הוא חי בקרואן המחובר לתשתיות באופן פיראטי, כך שנסיבות חייו אינן פשוטות כלל ועיקר. שמעתי ממנו כי גדל בפנימיות בהיעדרו של אב ובשל מצב קשה במשפחה, ולאחר מכן שירת שירות צבאי והשתחרר ממנו בעקבות עבירה שביצע. נדמה, כי החיים לא נטו חסד לנאשם. עוד לזכותו אני מציין את העובדה שחלק ניכר מחלוף הזמן נבע ממחדלים של התביעה. לחובת הנאשם, עבר פלילי שגם אם הוא ישן, הוא רלבנטי לעניינינו ובוודאי שאינו יכול לסייע לו. אציין, כי הנאשם ניהל את ההליכים במלואם ועמד על גרסתו. זוהי זכותו המלאה, ובוודאי שבנסיבות המקרה, לא ניתן לומר כי ההוכחות שנוהלו היו לשווא, נוכח הממצאים שנקבעו בדבר היותו בגילופין, וכתוצאה מכך, הזיכוי מחלק מן העבירות וההרשעה בעבירות מופחתות. גם אם לא הייתה מתקבלת גרסתו בהקשר זה, עדיין לנאשם זכות יסוד לנהל את ההליך ולעמוד על חפותו, ולעולם רכיב זה לא ייזקף לחובתו, וכך גם במקרה הזה.

המיקום במתחם

נוכח כל האמור יש למקם את הנאשם עד לאמצע המתחם שקבעתי ומעט לפניו.

גזירת הדין

אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר בפועל ויום מהיום, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה ע"פ חישוב שב"ס שיכריע;
- ב. 5 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור הנאשם בתוך שלוש שנים משחרורו את העבירות בהן הורשע;
- ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא יבצע הנאשם בתוך שנתיים מיום שחרורו את העבירות בהן הורשע.

במכלול הנסיבות ונוכח ממצאי הכרעת הדין, לא מצאתי לנכון להורות על פיצוי המתלוננים.

מורה על השמדת המוצגים.

שמעתי מן הנאשם, כי נשקלת בעניינו אפשרות של יציאה לקהילה טיפולית במסגרת חלופת מעצר. נוכח מכלול הנסיבות ממליץ לגורמי הטיפול לקדם אפשרות זאת ולא לקפח את יכולתו של הנאשם לצאת לקהילה, בשל גזר הדין הנוכחי. נדמה כי האינטרס הפרטי והציבורי הם כאלה, שכדאי לתת עדיפות לאפשרות השיקום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ג בשבט התשפ"ב, 25 בינואר 2022, במעמד הצדדים.